

יאיר קוטלר מעשין בסידרת הגילויים: למרות הקופה הריקה, הקואופרטיב הגדול אינו מתייעל, המנגנון מתנפח, הביזבוז מנקר עיניים, הרכישות מעוררות שאלות ומחדלי הניהול והמשבר החברתי-כלכלי תפחו למימדים כאלה עד אשר —

חנהלי

לטיכוב

ישיבת הנהלת "דן"

חשבון ההוצאות האישיות לא נפגע

עובדים-חברים(9), מחוסן מחרב הקרי צוצים. יותר מזה: חרשים עומדים להתוסף בעמדות-מפתח. בארבעה הי חודשים האחרונים דורך השכר במקום, להוציא תוספת 14% (פיצוי מישקי), אך אחזקת הרכב של הבוסים תפחה ב-35% ומגיעה לכ-450 אלף שקל בחודש — פי שלושה מן הפרמיה הממוצעת בקואופרטיב. בהנהלה נרמז על כוונה לשלם מקופת דן את מס-הרכש על המכוניות המוחזקות, שהם רכושם הפרטי של המנהלים.

הביזבוזים וועקים, מנקרים עיניים. הניהול השוטף לקוי. הרכישות מעוררות שאלות. "פרשת המאריקים" מן עיסוק רכישת המאנים בגרמניה (העולם הזה 21.8), שנותרה סתומה, מוסיפה להתסיס ולעורר התנגשויות מילוליות בין הבוסים לבין האופוזיציה היחידה, דן שלנו.

המנהלים מתנהגים כתמול-שילי-שום. חשבון ההוצאות האישיות אינו נפגע. יש המוציאים מאות אלפי שקל לים בחודש על זלילה במסעדות. גם יציאות לחו"ל ב"תפקיד" נמשכות כר גיל — והגרמנים מארחים כיר המלך.

למשל: חברי-מוכירות, היוצא ב"שליחות לחו"ל", נוטל מקופת דן קרוב ל-2000 דולר. חברי-מוכירות וממלאי תפקידים בכירים נסעו בחודשים האחרונים פעם, פעמיים ושלוש פעמים. כל ההוצאות משולמות על-ידי החברה.

מאוררים

ב-20 מיליון

ה ניהול השלומיאל בן מביא פגיעות בטוהר-המידות. מתערי ררות שאלות שאין עליהן תשובות ברורות. כמו:

● **מאוררים:** הוזמו מאנגליה בדואר-אוויר 600 מאוררים, שעלו 20 מיליון שקל. אלה נועדו, לחלוקה לפי פיתקו"ת בקרב ה"טובים", הנתונים כאילו משלהם.

● **מטליות:** קניית מטליות-ניקוי ב-12 אלף שקל היחידה, כאשר ב"צרכניה של דן נמכרת אותה סחורה ב-6500 שקל, "ועוד דברים שטרם הגיעה העת לפרסמם."

● **נזול נגר כסורי:** הבאת נזול נגד כפור (אנטי-פריז) בדואר-אוויר מגרמניה באפריל החם לקראת שימוש בחורף הקר. ההובלה האווירית עלתה כמיליון וחצי שקל.

דברים אלה ואחרים פורסמו ב"כרוזים פנימיים על-ידי "חברים בסיעה המאוחדת המתקדמת", המהווים אופר ויציה בתוך הקואליציה. וזהר הלפרין, הנמנה עם קבוצה זאת (קבוצת בני בן צור), היושב בקואליציה בתפקיד מנ"ל אגף-התירות, התפטר לפני כמה ימים מתפקיד סגן-מנהל אגף-הכספים.

התפטרותו התקבלה אחרי לחצים שי הפעילו כמה חברי-מוכירות על ה"דן", וזהר הלפרין הגיב לשאלותיו: "כל זה בסדר, אך לא אספק לך מידע."

משה (מוקי) רוניק, אחד משלושה חברי ועדת-הפיקוח (חבר האופוזיציה של דן שלנו), החל להתעניין בפרשיות שונות הקשורות ברכישות אלה. אמר לו: "יכול לך אם תוסיף לחטט" באחד המוסכים נעלמו כמה מאות ליטרים של שמן. דבר נחשף בכריכות שערכו

ירידה של שיש או שיבעה אחוזים ב"מיספר הנוסעים. המכה הקשה, שתכאב מאוד, תנחת על ראשי דן כאשר יעמוד משרד-התכנון על רווייה בכספי הי סל, שנקבע ב-1979. פחות נוסעים — פחות הכנסות. צינור החמץ הקבוע, הכסף הוול המוזרם לדן — הסובסידיות — עלול להיטות או להתקצר.

המשכורת האחרונה שולמה לחבר רים אחרי שהבוסים משכו הלוואות ענקיות מן הבנקים. בכספים-עקל של 4.8 מיליארד שקל. הם מוציאים אשם למחרס: הממשלה אינה עומדת בלוחז המגנים של ההתחשבות עם הקואופרטיב. הפיגור בהזרמת הסובסידיות מותיר את דן עם קופה ריקה. מכאן: נצרכו הלוואות לתשלום המשכורות, שהריבית עבורן עלתה 600 מיליון או 800 מיליון שקל (ועל פי שתי גירסות).

הורביץ הבטיח לחברי הנהלתו לתבוע חזרה הריבית מן הממשלה. חישובים שעשו לעצמם חברים גילו, שאילו היו המנהלים מורמים את כספי הריבית לחברים ולא לבנקים, היה כל חבר נהנה מתוספת של כ-230 אלף שקל לשכרו.

הנהלה אינה עושה די, אם בכלל, לצמצם את הוצאותיה ולהתייעל. הגוף מתנפח מעל ומעבר לכל יחס לקואופרטיב כגודלו של דן. 600 חברים מפורזים במשרדיה-מנהל לסוגיו, עוד 350 מועסקים במשק. כל ה"צימצומים" מסתכמים בכמה פעולות: ראווה, כמו צימצום הסידורים בקווים בחמישה אחוזים, ופיטורי זמניים שי הגיע זמנם ללכת. זהו.

המנגנון והמשק. המונים ב-950

רות לקביעת תעריף הנסיעה (הסובסידיה) על-ידי הממשלה — חייב להשתנות. מכאן חששם הכבד של המנהלים מהמשך תיפקודו הסדיר של הקואופרטיב. הבוסים, כמו אברמוביץ, מתנחמים בעובדה כי ירידת מיספר הנוסעים מתרחשת רק בקווים הבין-עירוניים של אגד. אך "אצלנו, בקווים העירוניים, אין ירידה". בקו מיספר 400, המשותף לאגד ולדן, הוולו התעריפים כדי להחזיר נוסעים לאוטובו-סים. העושים דרכם מגיבעתיים דרך בני-ברק לירושלים.

שכרם של החבר, השכיר והפנסיונר, עלול להיפגע מן המיתון במשק. על-פי ההסכם הקיים עם משרד-התכנון יש לפתוח את הסל כל אימת שנרשמת

לויים שפירסם העולם הזה בשבוע שעבר העמיקו את התסיסה בין החבריים נגד הנהלת החברה, שאינה מרווחת את האמת המרה לחבריה המוראגים. משכורתם המצטמקת של החברים והפנסיונרים הרבים נתונה כסכנה ממי שית. הבוסים, ובראשם יו"ר המוכירות (מ-1969) יוסי הורביץ, מאבדים את ביטחונם העצמי. הם שומרים בסוד את מצב הקופה לאשורה: ירידה של 11% במיספר הנוסעים.

הסבריו של אלכס אברמוביץ, מנהל אגף-התנועה, אינם משכנעים: "העם (קר: הנוסעים) חוז אל עצמו אחרי הלם העלאת מחירי-הנסיעה באוטובוסים. הירידה בנוסעים נבלמה." סליהת-שמוות — ההוצאות המוכ-

כ די להציל את מוכירות דן מהתמוטטות. יום חבר המוכירות משה גל, מאיגודיות-יכנון, טיפול פסיר כולוגי-סוציולוגי-חברתי בחברי המד כירות. ה"דן", יוסי הורביץ, העניק את חסותו ובירכתו. הוזמנה "הוועצת", כפי שמכנה אותה חבר המוכירות אלכס אברמוביץ. שייקה דרורי, מנהל אגף המשק, מתאר אותה כ"סוציולוגית", או "וועצת חברתית למינהל". הפסיכר לוגי-סוציולוגית ניהלה שיחות אי-שיות עם חברי-המוכירות לחור, וגם נועדה פעמיים עם כל הקבוצה. היא שמה לעצמה מטרה לשכנע את החברים המסוכסכים לדבר איש עם רעהו, כדי שיוכלו לתפקד בצוותא. אך נתקלה בחוסר שיתוף-פעולה. האווירה שביקשה להשיג לא הושגה, והרגיעה המיוחלת לא באה.

משה ספקטור, מנהל אגף-הכספים, התנגד לטיפול הפסיכולוגי. "אני לא צריך טיפול כזה", השיב נרגז על שאלותיו. כשביקשתי את תשובתו הברורה, מיהר לפלוט: "אתה לוחץ עליי בשאלות."

דרורי, מנהל-המשק, "הוועצת" חכרית נפגשה עם כל אחד מחברי המוכירות לחור, וגם עם כל השיבעה. היא ביקשה להשיג שיתוף-פעולה ביניהם. לא יפה לכנות את פגישותיה איתנו טיפול פסיכולוגי. היא למדה מינהל-עסקים וסוציולוגיה. האופר ויציה מאבדת את הראש. רוצה שיל-טון. היא משמיעה דיבר-בלעז:

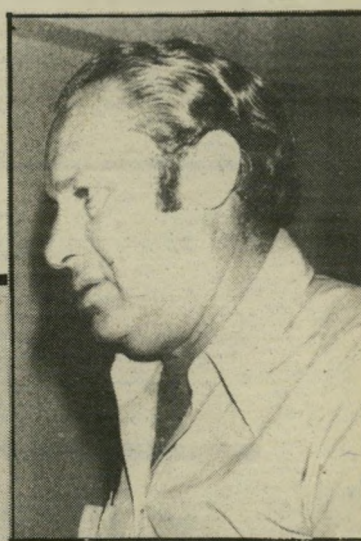
טיפול פסיכולוגי-סוציולוגי-חברתי למנהלי דן המסוכסכים. האחראים לי פרנסתם של 4500 מישפחות, החרדות לגורלן

2000 דולר

לנסיעה לחו"ל

מ שבר חברתי-כלכלי קשה מזעזע את קואופרטיב דן. הגי

יו"ר הורביץ מים רבים בירקון

מה קרה ליוסי הורביץ? שוא לים ותיקים בן. הם נזכרים ב"נוסטאלגיה בתקופתו הראשונה כיו"ר המוכירות. עד לפני כמה שנים, כאשר התגורר עם מיש-

5 המכוניות של הורביץ

ליד ביתו מכוניות הקודמת, רנו 18 מודל 1985. גם לבן, המתמחה במישפטים במישרד פרקליט דן, רם כספי, מכונית (בה-אס-וה) ולאשה (פקידה בבית-החולים בילינסון) — אוטוביאנקי 1983. מכונית חמישית עומדת לרשות הבת.

צרות-עין! מגיבים חבריו של יוסי, אלכס אברמוביץ, מנהל אגף-התנועה: יש ליוסי שני יל-דים ואשה עובדת. לכל אחד מכונית בזכות עצמו."

פחתו ברחוב רש"י ברמת-גן, לא ניקר עיני חברים בהתנהגותו וב"אורח-חייו. מאז זרמו מים רבים בירקון שליד מגוריו החדשים יחסית — וילה בשיכון דן בצפון הכפר.

הוא יוש הרבה מאביו אמונתו. שאף הוא היה חבר הקואופרטיב. מגוננים עליו תומכיו. אך גם הם מתקשים להסביר את תשוקתו העזה למכוניות נוצצות. לאחרונה רכש אלכס 90 שמחירה כ-35 אלף דולר, כאשר עדיין נמצאת